

ВРУЧЕННЯ ТОВАРИШЕВІ Л. І. БРЕЖНЕВУ ЗОЛОТОЇ МЕДАЛІ ІМЕНІ КАРЛА МАРКСА

За видатний вклад у розвиток марксистсько-ленінської теорії, в наукову розробку актуальних проблем розвинутого соціалізму і всесвітньо-історичної боротьби за комуністичні ідеали, за міцний мир в усюму світі Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєву рішенням Президії Академії наук СРСР присуджено Золоту медаль імені Карла Маркса. Ця медаль є найвищою нагородою АН СРСР, яка присуджується за видатні досягнення в галузі суспільних наук.

16 листопада в Кремлі відбулося вручення товаришеві Л. І. Брежнєву Золотої медалі імені Карла Маркса. Медаль вручив президент АН СРСР академік А. П. Александров.

При врученні нагороди були присутні кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС К. У. Черненко, секретар ЦК КПРС М. В. Зимин, завідувач відділом науки і навчальних закладів ЦК КПРС С. Н. Третьяков.

У залі були віцепрезиденти АН СРСР академіки А. О. Логунов, Г. І. Марчук, Ю. А. Озіншников, О. В. Сидеренко, П. М. Федосєєв, в.о. віцепрезидента АН СРСР академік Є. П. Веліхов, головний учений секретар Президії АН СРСР «лен-кореспондент» АН СРСР Г. К. Скрибін, академік М. В. Келдин.

На урочистій церемонії вручення нагороди виступив академік А. П. Александров.

Потім виступив товариш Л. І. Брежнєв.

Виступи товаришів Л. І. Брежнєва і А. П. Александрова були вислухані з великою увагою і зустрінуті тривалими оплесками.

Присутні при врученні медалі сердечно поздоровили товариша Л. І. Брежнєва з високою нагородою і побажали йому далі успіхів у реалізації пліднотворної діяльності в ім'я торжества комуністичних ідеалів, на благо миру на землі.

(ГАРС).

ЮВІЛЕЙНОМУ РОКУ— УДАРНИЙ ФІНІШ!

РЕЗЕРВИ ЯКОСТІ

Напередодні 60-річчя Великого Жовтня наша бригада завершила виконання плану трьох років п'ятиріччя. Нині ми працюємо в рахунок січня 1979 року.

А на черзі — нові завдання. Бригада взялася підвищити вихід високоякісного металу в готову продукцію — один з основних показників роботи. Порівняно з минулим періодом ми поліпили цей показник на 5 процентів, як і зобов'язувались. Гадаємо, що це не межа. Добилися ж ми після свята вищих результатів.

Будемо вдосконалювати процес ведення плавки, впроваджувати нову технологію, щоб гідно зустріти XVIII з'їзд ВЛКСМ і 60-річчя Ленінського комсомолу.

М. ПЕТРОВ,

бригадир комсомольсько-молодіжної бригади плавицьників Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

ІМ'Я ЗОБОВ'ЯЗУЄ

Комсомольсько-молодіжний колектив дільниці складання поштових терезів Кіровоградського дослідного заводу дозуючих автоматів носить ім'я Миколи Островського. І кожного з нас це зобов'язує трудитися з повною віддачею. На 111 процентів виконали ми завдання десяти місяців, а дворічний план — до 1 жовтня. Вдаємося до порівняння: якщо на початку року ми здавали 96 процентів продукції з першого пред'явлення, то

сьогодні — 98,7 процента. В рік ювілею Ленінського комсомолу далі підвищимо продуктивність праці.

В. БАРСУКОВ,
групкомсорг.

І ЗНОВУ — ТРУДОВА ВАХТА

На трудовому календарі нашого комсомольсько-молодіжного колективу вже липень 1978-го. Електрослюсарі електроапаратурної дільниці рапортували про виконання соціалістичних зобов'язань, узятих на честь 60-річчя ювілею Великого Жовтня, 28 червня. Першими на Гайворонському тепловозоремонтному заводі.

Успіх, звичайно, великий. Та головна мета колективу — виконати п'ятирічне завдання за чотири роки. Тож розслаблятися не можна. 15 жовтня, в день комуністичного суботника, електрослюсарі звернулися до молоді підприємства із закликом стати на ударну трудову вахту, присвячену 60-річчю ВЛКСМ. Ініціативу підтримали комсомольсько-молодіжний колектив дільниці, всі юнаки і дівчата тепловозоремонтного. Безперечно, змагання на честь ювілею Ленінського комсомолу принесло добрі здобутки у праці.

Наш колектив зобов'язався під час ударної вахти завдяки економії матеріалів відремонтувати додатково два тепловози, підвищити виробіток до 140 процентів норми. До речі, ми вже відкрили комсомольський рахунок економії.

О. ПОЛЯНОВ,

групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу електрослюсарів Гайворонського тепловозоремонтного заводу.

ТІСНА дружба єднає комсомольців Олександрівського району і членів Спілки німецької молоді, які працюють на спорудженні газопроводу ОРСР-Бург — Західний кордон СРСР. На початку року вони разом узяли підвищені соціалістичні зобов'язання на честь 60-річчя Великого Жовтня, уклали договори на трудове співробітництво між колективами бригад. Тому, звітуючи на комсомольській конференції про виконану роботу, перший секретар райкому комсомолу Надія Короніна докладно згадувала про те, що дає дружба юних.

...Іх єднає, передусім, праця. Хоч і не пліч-о-пліч працюють молоді ентузіасти, але зв'язують свій крок по тих, хто йде в авангарді боротьби за достоєрне виконання завдань другого року і п'ятиріччя в цілому.

Однією з форм братерських зв'язків між радянською і німецькою молоддю є укладення договорів на соціалістичне змагання. Трудове співробітництво широко розгорнулося між комсомольсько-молодіжними колективами міжколгоспбуду, району електричних мереж, Другого імені Петровського цукрокомбінату, районного вузла зв'язку, комбінату громадського харчування і бригадами будівників газопроводу. Це дає добрі наслідки.

Обидва колективи не тільки міряться силою в труді, а й разом

● Звіти і вибори

Дружбі міцніти

З XXVI комсомольської конференції Олександрівського району

відпочивають, узгоджують виставки тощо.

— Кожна бригада будівельників зарахувала у свій колектив Героя Радянського Союзу, за право носити ім'я якого змагається, — розповідав секретар первинної організації Спілки німецької молоді Юрген Лібстайр. — За Героя юнаки виконують норму. Літніше наших трудових звершень ми бачили в спеціальній книжці. Незадовго до Жовтневих свят рапортували про свої досягнення у змаганнях Генеральному секретареві ЦК Соціалістичної єдиної партії Німеччини Еріху Хонеккеру, а він вручив цей літоспис товаришеві Леоніду Іллічу Брежнєву під час святкування 60-річчя.

Традиційним стало проведення спільних суботників. Так, від час одного з них бригада в складі шести олександрівських і п'яти німецьких ентузіастів — молодих електриків за один день змонтувала і встановила 13 електроопор у містечку будівельників. В іншу су-

боту ця ж бригада успішно потрапила на спорудженні 700-метрової лінії електронепердач у колгоспі «Лесра». В день Всесоюзного комуністичного суботника на честь 60-річчя Великого Жовтня поруч олександрівських комсомольців трудилася 550 німецьких юнаків і дівчат. Більшість із них працювала на заготовлених матеріалах, паливі, електроенергії. «Червона суббота» продемонструвала не тільки вірність заповітам великого Леніна, а й інтернаціональну єдність молоді двох братніх країн.

У зміцненні зв'язків між місцевою комсомолією і молодими будівельниками Німецької Демократичної Республіки чимала роль належить райкомівському комсомолу. Організація цікавих вечорів інтернаціональної дружби, зустрічей, спільних поїздок по історичних місцях, спортивних змагань — ось далеко не повний перелік заходів.

(Закінчення на 2-й стор.).

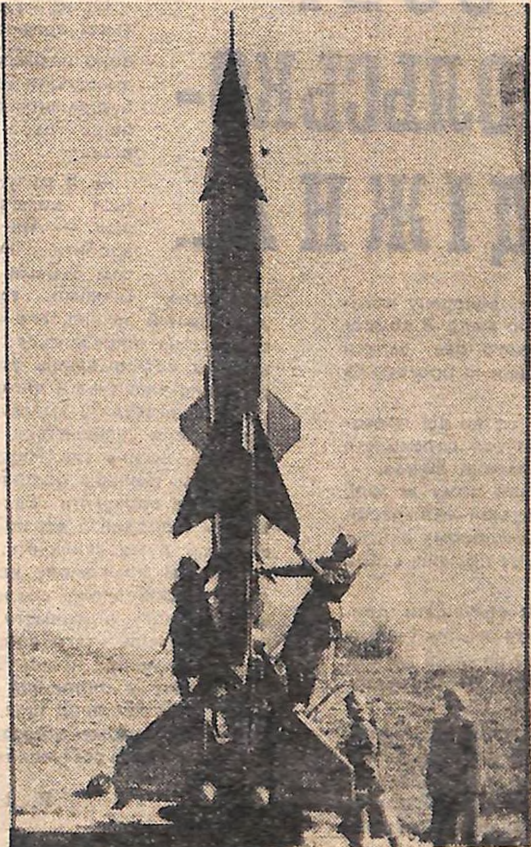
Двомісячник правової пропаганди

З метою здійснення практичних заходів по поліпшенню правового виховання, пропаганди знань радянського законодавства, профілактики правопорушень бюро обкому ЛКСМУ, президія правління обласної організації товариства «Знання», відділ юстиції та управління внутрішніх справ облвиконкому, прокуратура області проводять протягом жовтня та листопада 1977 року двомісячник правової пропаганди серед неповнолітніх і молоді Кіровоградщини.

Лектори, доповідальні виступають у молодіжних аудиторіях, на підприємствах, у колгоспах, навчальних закладах і молодіжних гуртожитках. У лекціях та бесідах особливу увагу приділено пропаганді і роз'ясненню матеріалів XXV з'їзду КПРС, 60-річчя Великого Жовтня. Широко використовуються різноманітні форми пропаганди радянського права, проводяться тематичні вечори, зустрічі з юристами, учасниками Великої Вітчизняної війни, вечори запитань і відповідей з правової тематики.

Організовано глибоке вивчення Основ радянського законодавства, Конституції СРСР, нормативних актів, що регламентують правове становище молоді, комсомольськими працівниками, активом і членами оперативних комсомольських загонів дружинників.

В. МІСЦЕНКО,
консультант відділу юстиції облвиконкому.

СЬОГОДНІ—ДЕНЬ РАКЕТНИХ ВІЙСЬК ТА АРТИЛЕРІЇ

Відмінними успіхами в боєвій і політичній підготовці зустрічають війни н-ської частини день РАКЕТНИХ ВІЙСЬК ТА АРТИЛЕРІЇ.

НА ФОТО: ВГОРІ — ВІДМІННИК НАВЧАННЯ МОЛОДШИЙ СЕРЖАНТ ВОЛОДИМИР ОЛЕЙНИКОВ; ЗЛІВА — РАКЕТНИКИ НА ЗАНЯТТЯХ.

Фото М. РЕКУНОВА. Фотохроніка РАТАУ.

МИРНОЇ СЛУЖБИ!

Цей день залишиться в їхній пам'яті назавжди. І подальше життя своє вони ділитимуть згодом на два періоди: до і після армії. А тоді, на урочистому мітингу, присвяченому прощанню молодого покоління до лав Радянської Армії, що відбувся на центральній площі міста Кіровограда, вони стояли

схвилювані, горді, і було тривожно й радісно. Три-вожла думка: як там, чи зможе стати відмінним солдатом, чи виправдаю довіру земляків? І радісно билось серце: я — захисник Батьківщини!

Завмерли хлопці в шеренгах. Слухають напутнє слово учасника визволен-

ня Кіровоградщини підполковника у відставці М. І. Калихова. Проникає воно в кожне юне серце. З цікавістю ловлять кожну фразу, сказану відмінником Радянської Армії ефрейтором Миколою Русаковим. А в очах запитання: як там, в армії? І хоча майже кожен, готуючись до служби, опанував якусь військову спеціальність, є серед призовників

і радисти, і телефоністи, і водії автомобілів, і відмінні стрільці, та одне — заняття в гуртках ДТСААФ і зовсім інше — служба в армії...

Біля мікрофона мати... Т. М. Малахова проводить на службу сина Валерія.

— Ви стаєте воїнами наймирнішої і найгероїчнішої армії світу... Будьте мужніми, примножуйте славу своїх батьків... —

схвилювано лине над площею її голос.

Завтрашні солдати наймирнішої армії світу покладають квіти до підніжжя пам'ятників В. І. Леніну, С. М. Кірову, схилиються в скорботі перед пам'яттю загиблих воїнів...

Мирної вам служби, хлопці!

М. ДУМИЧ.

Фото В. КОВПАКА.

Дружбі міцніти

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.). що їх проводить райком для зміцнення дружби між комсомольцями і молоддю Олександрівки та НДР. Підбиваючи підсумки трудового суперництва серед будівників газопроводу, бюро райкому комсомолу двічі на рік присвоює передовій бригаді ім'я одного з Героїв Радянського Союзу.

Якщо б не було в районі свято чи подія, комсомольці обов'язково запрошують своїх друзів з братньої країни. Часті гості вони й у школах, колгоспах. Улітку минулого року відбувся фестиваль

дружби, він проходив уздовж усієї траси газопроводу. Право запалити вогонь надали кращому виробничникові цукрозаводу Леоніду Федченку та кращому будівничковому газопроводу, учасникові IV фестивалю радянської і німецької молоді у Волгограді Валеру Райнхарду. То було справді радісне свято великої дружби молодого покоління радянського й німецького народів.

Перед будівниками газопроводу нерідко виступають самодіяльні митці району та області: ансамблі «Тясмичі» з Олександрівки, «Голубий експрес» із Знамянки, вокально-інструментальні ансамблі фабрики діаграмних паперів з Олександрії, «Пудіс» з НДР та інші.

Велюку й різноманітну роботу по інтернаціональному вихованню молоді району виконує райком комсомолу. Досить сказати, що учні шкіл листуються з ровесниками

всіх радянських республік, братніх країн. Разом з тим у доповіді було сказано, що комітетам комсомолу потрібно і надалі вдосконалювати і поглиблювати діяльність первинних комсомольських організацій по вихованню молоді в дусі дружби народів СРСР, пролетарського інтернаціоналізму. Священний обов'язок кожного комсомольця — неухильно виконувати ленінський заповіт: як зіпцю ока берегти і розвивати братерську дружбу народів, зміцнювати могутність нашої багатонаціональної Батьківщини.

Першим секретарем Олександрівського райкому комсомолу обрано Коровіну Надію Андріївну, другим — Семенченка Василя Миколайовича.

Р. МАРЧЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

У Вільшанці відбулася звітно-виборна комсомольська конфе-

ренція. З доповіддю на ній виступив перший секретар райкому комсомолу Валерій Гончаренко.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар комсомольської організації колгоспу імені 40-річчя Жовтня Людмила Білчич, механізатор колгоспу імені Леніна Валентина Марущак, секретар цехової комсомольської організації районного об'єднання «Сільгосптехніка» Станіслав Гірич, доярка колгоспу «Аарора» Любов Драганова та інші.

У роботі конференції взяли участь інструктор-інформатор обкому комсомолу М. Рогожа, завідувач відділом комсомольських організацій обкому комсомолу В. Манухін та інструктор обкому Компартії України В. П. Окавчич.

Першим секретарем Вільшанського райкому комсомолу обрано Гончаренка Валерія Григоровича, другим — Єдана Володимира Яковича.

ВІДПОВІДАЙ, ТОВАРИШУ КОМІТЕТ!

ДВА роки тому комсомольсько-молодіжна бригада будівельників дистанції цивільних споруд Знамянського відділка залізниць зажила собі доброї слави і ввійшла в число кращих бригад міста. Специфіка роботи тут особлива — колектив будівельників не зводить висотних будинків чи краєнів палаців, у нього скромніші, але далеко не легші функції: ремонт адміністративних споруд, житлових будинків, що стоять на балансі відділка залізниць. А оскільки це в основному житла і приміщення, де завжди перебуває багато людей, то, ясна річ, ремонтні роботи повинні відзначатися високою якістю.

Бригаду очолював здібний організатор Віктор Данасієнко. Починав він тут свою трудову стежку електриком, потім став бригадиром, заочно здобув середню спеціальну освіту в технікумі. Разом з тим Віктор був ватажком комсомольської організації дистанції.

Минуло два роки, будівельна бригада (одна з трьох у дистанції) існує й нині, та вже далеко не комсомольсько-молодіжна. Припинив існування, розпоршився по інших виробничих одиницях колись дружний і згуртований колектив. Щоправда, дехто з колишнього складу бригади працює й сьогодні, але зовсім мало їх лишилося, як і загалом у комсомольській організації підприємства.

Як же сталося, що розпався хороший, здавалося б, перспективний трудовий колектив?

Як і кожна молода людина, здобувши освіту, Віктор Данасієнко тепер уже міг виконувати й відповідальніші обов'язки. Тому невдовзі після захисту диплома він став майстром. Новий бригадир якось неуважно поставився до традицій комсомольсько-молодіжної. Поступово молодь байдужіла, дехто розраховувався, знаходячи роботу в іншому місці, вважаючи, що там можна буде виявити себе повніше (різка зміна мікроклімату в колективі завжди позначається на взаємовідносинах). Частина юнаків пішла на дійсну військову службу.

На жаль, комітет комсомолу, адміністрація дистанції спочатку не звернули уваги на цю «міграцію» молоді в передовій бригаді, а потім уже було пізно. Зміцнювати колектив новоприйнятими не стали: мовляв, клопітно з цими молодими, виховуй, згуртовуй

їх, а вони знову візьмуть та й розбіжаться.

Бригада поповнилась іншими будівельниками — різного віку, здебільшого із солідним стажем. Так воно спокійніше керівництву («Молодь завжди вигадує якісь проблеми»).

Закульгала на обидві ноги і внутрішнікова робота в первинній комсомольській організації. Віктор, залишаючись секретарем, з головою поринув у нові справи, обов'язки. З бригадою зв'язки дедалі слабшали. Згодом він дістав інше призначення.

На звітно-виборних зборах недовго дове-

БУЛА СОБІ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА...

лося звітувати про роботу, виконану комітетом. Зроблено було дуже мало. В комсомольських документах усього два записи про засідання бюро і стільки ж протоколів зборів.

Зборів було більше, то не всі протоколи написані, — намагастись перекопати новообраний секретар Валентин Жуков.

Що ж, можливо. А тільки чому ж тоді, якщо життя в комсомольській організації цікаве й насичене, в минулорічному списку комсомольців проти багатьох прізвищ стоїть слово «вибув»?

А в дистанції ж і нині є ентузіасти, працьовиті юнаки і дівчата. Їх хвилюють і недоліки в організації праці, і зовнішній вигляд підприємства, і питання економії та бережливості у великому й малому.

Не байдуже було комсомольцю Анатолієві Пахомову, що пально і змашувальні матеріали витрачаються без міри, неощадливо. Не змовчав, виступив на зборах з критичним зауваженням. Тепер там навели

порядок, створили деякі зручності для тих, хто користується паливом.

Або ось Михайло Сапаров, столяр. Віконні рами і дверні коробки — не така вже й складність для фахівця з досвідом. А Михайло хоч і молодий, та здобув звання «Майстер-умілець».

Жава, енергійна, непосидюча Ольга Мотеріна. Про таких кажуть, що в їхніх руках робота горить. Уважна до зовсім юних і завжди готова прийти на допомогу Ольга Жосан. Обидві нещодавно були учасницями обласного конкурсу професійної майстерності молодих штуртурів. Тому з таким захопленням привдяляються до їхньої роботи новачки Лідія Шостак і Ольга Решетникова.

Отже, є ядро комсомольської організації, та поки що воно неміцне, і для того, щоб згуртувати колектив молодих будівельників, новообраному бюро треба ще багато попрацювати.

— Я розумію, — погоджується комсомольський ватажок. — Але нелегко буде це зробити. Бо останнім часом з нами мало рахуються, скажімо, путівка в дитячий дошкільний заклад, але місцевком профспілки не поцікавиться: може, хтось із кращих комсомольців уже тривалий час не може влаштувати дитину в ясла? Та й гри підбиті підсумки змагання комсомольської організації залишається збоку. В цьому, я вважаю, корінь зла. Неувага до молоді — серйозна причина розвитку пасивності...

Можна зрозуміти Валентина — він ще зовсім молодий, і всі комсомольські справи його дуже хвилюють. Отож вузловому комітетові комсомолу конче потрібно подати новообраному секретареві якнайбільшу допомогу, підтримати його становлення як комсомольського ватажка. Адже все менше й менше членів ВЛКСМ зостається на обліку в первинній комсомольській організації дистанції цивільних споруд. Чого доброго, може з часом статися так, що скажуть: «Була собі комсомольська організація...».

Р. ВАСИЛЬЧЕНКО.

М. Знамянка.

Жек і школа — інтереси єдині

ЩО Ж ПІСЛЯ КАНІКУЛ?

НАДХОДИТЬ ЗИМА. ЯКИМ БУДЕ ВІДПОЧИНОК НА ПОДВІР'ЯХ, ДЕ ЖИВУТЬ ШКОЛЯРИ ОБЛАСНОГО ЦЕНТРУ?

Канікули... Це слово завжди трохи інтригує. Адже, крім жаданого вільного часу, дітворі можна сподіватися на подарунок. І цього разу кіровоградські учні не помилилися. Приємні несподіванки чекали на них не тільки в школах, а й на подвір'ях, на вулицях, де живуть діти...

Обласна виставка творчості гуртків підліткових клубів. Мистецькі змагання з настільного тенісу, де були представлені збірні команди мікрорайонів. Підлітки з клубу «Юність» при жеку № 3 разом зі своєю вихователькою В. В. Захарченко побували на екскурсії у «Веселих Боківських». У жеку № 1 пройшов «Осінній бал»...

Минулого року канікули були особливо урочистими — країна святкувала 60-річчя Жовтня. Ювілей запам'ятався кожному школяреві. Зокрема, тим, хто побував на тематичному вечорі, організованому працівниками жеку № 1. У переповненому залі діти з цікавістю слухали розповідь про 60-річний шлях Країни Рад, виступи ветеранів праці і революції, дружно аплодували переможцям конкурсів, яких нагороджували нині грамотами і призами. І, зрештою ж, традиційне задоволення — відкриття учасників гуртків художньої самодіяльності.

Так, цікаві канікули забути важко. Але незабаром у повітрі закружляють перші сніжинки. Зима! Що змінить вона у відпочинку дітвори за місцем проживання? Як підготувалися до неї дорослі?

На жаль, вітального мало. Хороше слово слід сказати про жек № 3, де створено належні умови для діяльності підліткового клубу «Юність». Буде де відпочити дітям і в жеку № 1. Але в житлово-експлуатаційних конторах №№ 5, 6, 7 традиційне загрозливе становище. Близько року не можуть тут відремонтувати приміщення для дітей. Не допомогли навіть критичні виступи обласної молодіжної газети і рейдової бригади «Комсомольського прожектора».

Проблеми в названих організаціях не тільки «під дахом». Не готові в цих мікрорайонах і до того, щоб швидко залити майданчики для хокейних поєдинків, слабо заважаються тут відповідним спортивним інвентарем. Якщо робота не зрушиться з мертвої точки, то більшість спортивних секцій і гуртків лишиться тільки на папері.

Хочеться зауважити: названим житлово-експлуатаційним конторам потрібна не тільки критика, а й допомога. Шефи, де ви? На вас, громадських інструкторів спорту, позаштатних вихователів, керівників гуртків, чекає дітворі в мікрорайонах. І для комітетів комсомолу підприємств, навчальних закладів важливим завданням повинно бути — забезпечити цікаве дозвілля молодшим своїм друзям на їхніх подвір'ях, вулицях.

К. БОРИСЕВИЧ, позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

ВИДАТНИЙ український радянський поет А. С. Малишко (1912—1970) прожив коротко, але багате й щедра життя.

Андрій Самійлович прийшов у літературу зі славної Київщини (м. Обухів). Його поетичний талант бере свій початок з дитинства, з берегів сивого Дніпра, з материни пісні.

Сім'я була великою. Батько, сільський чоботар, змушений був ходити на заробітки в Таврію, щоб прогодувати родину. Після закінчення Обухівської семірачк Малишко вступає до Київської медичної профшколи, пізніше вчиться в інституті народної освіти, а після закінчення його вчителює в Овручі.

Перший свій вірш А. Малишко надрукував у журналі «Молодий більшовик» (№ 9—10, 1930 р.). 1935 року в колективній збірці «Дружба» появилася твора поета, в якій оспівано героїзм молоді в роки громадянської війни, комсомольське життя, радість творчої праці.

Події Великої Вітчизняної війни поет відтворив у книгах «До бою вставайте» (1942), «Україно моя» (1942), «Понад пожари» (1942), «Слово о полку» (1943), «Битва» (1943), «Полонянка» (1944) та інших.

Післявоєнні роки позначені новими пошуками, новими збірками. Свій полудень віку А. Малишко зустрів у розквіті творчих сил. Уряд високо оцінив працю поета. За збірку «Лірика» і поему «Прометей» (1947), за збірку «За синім морем» (1951) та цикл віршів «Дорога під яворами» з однойменної збірки (1969) А. Малишко було присуджено Державні премії СРСР, а за збірку «Далекі орбіти» (1964) — Державну премію УРСР імені Т. Г. Шевченка.

Десять томів партійних, глибоко народних книжок — така його спадщина.

Сурмач радянської дійсності, співісць ленінської дружби народів, історичних перемог нашої країни, поет А. Малишко таким був і лишився для нас у літературі. Він постійно дбав про розквіт радянської літератури, багато працював, учився у старших товаришів по перу.

А. Малишко чимало подорожував. Від поїздок, від побаченого й пережитого у нього народжувалися нові твори. Так, після подорожі до Америки Андрій Самійлович видає збірку «За синім морем», у якій розвінчує американський спосіб

життя. Кращі твори збірки — «Корейська поема», «Він повернувся додому» — присвячені боротьбі корейського народу за свою незалежність. Разом з тим А. Малишко славить нашу Вітчизну, яка є прапороносцем миру у всьому світі, «прапороносцем ленінізму» (О. Гончар).

Побував поет і на Кіровоградщині, відомій літературними і мистецькими традиціями І. Карпенка-Карого, М. Кропивницького, Д. Бедного, І. Микитенка. Відвідав Андрій Самійлович хутір «Надія». Як згадує дружина поета — Любов Забашта, «край корифеїв» справив на поета незабутнє враження. Він високо цінував Карпенка-Карого, добре знав його твори, любив читати їх напам'ять, цікаво розповідав про життя дра-

матурга. Як свідчать архівні матеріали, протягом усього життя А. Малишко підтримував зв'язок з «Надією». А в день свого п'ятдесятиріччя він одержав від А. Ю. Тобілевича в подарунок по листку з кожної посади корифеїв.

Поет був у заклопотанні від подарунка. Ці листки, подорож до «Надії» завжди заорувували Андрія Самійловича, нагадували йому його Обухівку і дорогу до отчого дому — дороги під яворами. Цей подарунок, як і всі архівні матеріали, передано до Державного архіву літератури і мистецтва УРСР, де вони й зберігаються.

Відзначаючи 65-річчя з дня народження поета, ми з гордістю говоримо про українського сурмача комсомольської юні, комуніста Андрія Малишка. Все своє життя поет не тлів — горів, може тому передчасно й пішов від нас. Він залишив нам свою поезію, яка ввійшла до золотого фонду багатонаціональної радянської літератури і зберігає свою актуальність і сьогодні.

Традиції А. Малишка підхопили і гідно продовжують поети молодого покоління (В. Кочевський, Д. Павличко, Б. Олійник, І. Драч, В. Коротич).

Своє слово хоча закінчити рядками з вірша Миколи Нагнибіди «Пам'яті товариша»:

Поети — це скарби народні —

Не лірники, ні! Сурмачі!

Таким сурмачем радянської дійсності назавжди залишиться А. Малишко.

Н. ЛИНЧЕНКО,

викладач Кіровоградського педінституту.

СУРМАЧ

До 65-річчя з дня народження А. С. Малишка

НА ПОРОЗІ—ЗИМА

грудня прилітають до нас гості з північного краю: снігурі, оملехи, чечітки, жайворонки рогаті, пуночки. На берегах Дніпра, який не завжди замерзає взимку, можна бачити великих птахів з білими хвостами — це орлини.

Наближається зима.

М. ПАТОКІН.

м. Світловодськ.
На фото:

- Затаїлась на дереві сова-вусатка.
- Прилетіли оملехи.
- Сойки завжди крикливі.

Фото автора.

Падоліст. У лісі тихо. Ли, як падають важкі жолуді.

Готуються до зими звірі. Засць міняє хутро, переодягається в теплу шубу лисиця. Влаштовується в норі борсук.

На всю зиму лишилися у нас вісники і щиглики, синиці великі, блакитні синиці, пишухи і волові рчка. В заростях маслини жирують костогризи, в сусідстві з ними — дрозди. До людського жили частіше навідується сойка, до весни поселяться посмітки. Інколи на узліссях появляються сови. Протягом жовтня, листопада і

ЮНЕ ПОКОЛІННЯ ЗА РУБЕЖЕМ

СОФІЯ. У місті Шумені створено перший у Болгарії дитячий болгаро-радянський танцювальний ансамбль. До нього увійшли юні танцюристи з Будинку піонерів у Шумені і міста-побратима Херсона.

До 60-річчя Великого Жовтня танцювальний колектив підготував і показав спеціальну програму — хореографічні композиції «Веселі картини» і «Сонячний Артек».

Йона, тобто 80 процентів, дітей у Гондурасі акрай виснажені, говоряться в розповсюдженому тут документі урядових установ Гондурасу. Причинами жахливого становища дітей є низькі доходи більшості населення країни і залежність її економіки від іноземних імпортованих товарів.

КОЛОМБО. Про проведення двох спеціальних конкурсів серед дітей оголосив національний комітет по святкуван-

ню в Шрі Ланці 60-річчя Великого Жовтня. На конкурси приймаються короткі оповідання і малюнки про життя Радянського Союзу, про розвиток дружніх ланківсько-радянських відносин, про боротьбу двох країн за мир у всьому світі і широке співробітництво народів. Конкурси проводяться в рамках місячника ланківсько-радянської дружби, присвяченого 60-й річниці Великого Жовтневого соціалістичної революції.

(ТАРС).

КЛУБ МОЛОДОЇ СІМ'Ї

«А мені чоловік не потрібен» — так називався лист, опублікований у випуску нашого клубу 20 жовтня. Лист викликав хвилю читацької пошти. Як і лист Марини, ми вирішили надрукувати деякі з відгуків на нього і надати можливість учасникам нашого клубу проаналізувати їх.

Отже,

„ПРОТИ“ МАРИНИ:

Я — щаслива

Я ще молода — мені 22 роки. Вже три роки заміжня. В сім'ї знайшла своє щастя. У мене дуже хороший чоловік, він по-ударному працює на виробництві, хороший сім'янин. Завжди мені допомагає. У нас нема такого: це моя робота, а це твоя. Все у нас разом. Ростає у нас дочка, і ми дуже щасливі тим, що знайшли одне одного. Ми живемо біля його матері.

Вона — жінка чуйна, лагідна.

Мені стало прикро, коли я прочитала листа М. Коваленко, яка запевняє, що їй чоловік не потрібен.

Я вважаю, що лише у хороших людей бувають хороші сім'ї. Адже коли Марині не хочеться постоїти в черзі, не хочеться варити вареники (які так любить її чоловік), а її чоловікові не хочеться допомогти своїй дружині, то хіба у таких людей буде хороша сім'я? Марина пише: «Сучасній жінці чоловік не потрібен. Вона має всі можливості жити для себе...». «Жити для себе»... Не зрозумілі мені ці слова, хіба це щастя — жити для себе? Ні, Марино. Треба жити для того, щоб було добре всім, не тільки тобі. Щоб було доб-

ре твоєму чоловікові, вашим дітям та батькам, які бачили б у вашій сім'ї мир і злагоду.

А. БОЙКО.

с. Долинівка
Гайворонського району.

А ми — все разом!

Ми з чоловіком обговорювали лист Марини і вирішили написати, бо Марина не зовсім права.

Мені 26 років, а живемо ми з чоловіком уже сім років. У нас троє дітей: донька Наталочка і два сини-близнюки, котрим по півтора року. Мені з ними теж не легко. Проте діти виховуються самі: бабуся і дідусі живуть за сотні кілометрів від нас.

Та повернувшись до листа Марини. Мені здається, що вона поспішила зруйнувати сім'ю, не подолала перешкоди.

Після Марини, що їй набридло чергувати на кухні. Я згодна, що чоловік повинен допомагати, але що ж мені робити, коли треба випрати білизну, випрасувати її і зварити обід?

Однак чоловік і хлопчиків допомагає бавити, і доньку водить у дитячий садок. Я теж ліплю вареники, про які згадує Марина. Та коли разом, то і в кіно ходимо, і маємо ще час

переглянути газети, почитати книгу.

Ми дуже раді, що у нас хороша сім'я і хороші діти.

О. БОГАЧОВА.

м. Кіровоград.

Жити

для

інших

Марини, прочитала я твого листа, і мені стало якось не по собі. Читала його на роботі серед молодих мам. І кожну тільки злизувала плечима: як це так жити, не маючи сім'ї? Діти — наша радість, наше щастя, а вона пише про зборище, яке її задовольняє.

І просто не зуміла побудувати свою сім'ю. Коли ти кохала свого чоловіка, чекала побачення з ним. То були дні щастя. Будні ж тобі не сподобалися, бо треба готувати їжу, мити підлогу. То слід було залучити на допомогу чоловіка, а тоді разом читати книгу чи дивитися по телевізору, було б радісно, весело. Моя дочка і дві невістки також не згодні з тобою. У них є діти, є зміст життя — виховати цих дітей справжніми людьми нашого суспільства.

А обов'язки? У невісток доньки завжди приготувала їжу, у квартирах чисто. Вони встигають усе зробити, встигають меншешких у дитсадок зібрати, а старших — до школи. Щасливі своїми дітьми сім'ями. Зі мною працює молодша мати. Вона на відповідальній роботі. Все встигає дома і на службі. Залишу їй, як ти дивилася на лист Марини? Відповідь одна: щастя, що маю сім'ю.

Друзів мати — це не погано. Але ж повинна бути сім'я — мій чоловік, діти.

О. СЕРГІЄНКО.

м. Кіровоград.

„ЗА“ МАРИНУ:

ЛИШЕ ТАРИЛКА СУПУ

Я повністю згодна з Марининою. Дружина завжди була і буде в сім'ї домогосподаркою. Адже недарма молодим хлопцям кажуть: «Скорошче б ти вже одружився! То було б кому тебе в руках тримати...» Нещодавно зустріла я свого давнього знайомого, з котрим довго не бачилися. І ось він, коли дізнався, що я навчаюсь в інституті, сказав:

— А навіщо жінці вища освіта? Аби вміла смачно приготувати та була хорошою господинею...

Ось кого бачить ця молода людина (до речі, спеціаліст з вищою освітою, інтелектуал) у своїй майбутній дружині — куховарку, працю, прибиральницю, а потім, коли появляться діти, — няньку.

А хіба це межа бажань і прагнень молодого сучасного жінки?

Жінка має парити з чоловіком підвищувати свій культурний та інтелектуальний рівень, добиватися успіхів у роботі, вчитися. І у нас є всі можливості так жити і ні чого не залежати ні матеріально, ні морально.

А вийти заміж — це обікрати себе.

Тут мені можуть заперечити: «Якщо кохаш, то треба вийти заміж!»

Немає кохання, зате є тарилка супу, випрані шварпески і заробітна плата чоловіка. Чи можна назвати моральним такий шлюб і таку сім'ю, де багато днів, місяців, років люди обманюють одне одного?

Мені здається, що мого листа не буде надруковано. Однак мені хотілося б почути думку інших про те, що я сказала.

Галина БІЛОУ.

м. Кіровоград.

ЧОЛОВІК НЕ ПОТРІБЕН. А БАТЬКО?

Добривдень у вашому клубі. Я цілком згодна з Марининою, тому що бачу це на власні очі кожного дня у своїй сім'ї. У нашої мамі нас двоє. Я і старша сестра, яка вже заміжня. Мама працює щодня з ранку до вечора, приходиться додому, коли надворі вже смеркне. А у вихідні дні вона не має часу подивитися навіть передачу по телевізору, не кажучи вже

про те, щоб піти в кіно, до театру. Батько ж як піде зранку, то до вечора не повертається, хоча робочий день у нього закінчується о шістьнадцятій. А як приїде, то ледве стоїть на ногах. Потім починає нецензурними словами лаяти всіх, хто є в хаті. До мене рідко приходять друзі. Тому що батькові це не подобається. Він любить лише, коли приходять до нього, бо приходять до нього з пляшкою вина чи горілки. Рік тому ми одержали квартиру. Ми самі з мамою приїхали в хату, навіть самі завітали цвяхи в стіни. Додому батько повертається нагове, поїсть, подивиться по телевізор і лягає спати. Я згодна з думкою Марини: «А чому, власне, сучасна жінка повинна почувати себе нижчою за чоловіка?»

Прізвища свого повністю називати не буду, бо мені соромно за батька.

Але, будь ласка, опублікуйте мій лист. Хай мій батько прочитає і замислиться!

Людмила Б.

м. Кіровоград.

Я ще ходжу до школи, та питання, порушене газетою, мене дуже хвилює, тому, що у моєї матері теж є чоловік — це мій батько. І я щодня свідок такої сцени: коли батько приходить додому в нетверезому стані, він вимагає, погрожуючи, щоб його роздягли, годували. Після цього він лягає спати або дивиться по телевізор. Мати ж, прийшовши з роботи, поряється сама по господарству, готує вечерю, навіть сама рубає дрова. А батько виспавшись, починає тієї самої, а то ще й бешкетує.

Мені дуже жалі матері, я не можу дивитися без болю в серці, як вона плаче. Я не знаю, може, це так і треба?

Л. В.

с. Мала Помічна.

Новоукраїнський район.

Отже, дискусію продовжуємо, хоча б тому, що маленьке діточа з Малої Помічної мусить знати, що «так не треба». Хоча б тому, щоб інші Людмили не було соромно ставити своє прізвище. Що ви відповісте їм, учасники нашого клубу!

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

КОЛИ СУСІДИ ПРИЗЕРИ...

„Зірка-77“: до підсумків чемпіонату

Здавалося б, зовсім недавно футбольне поле лише бралось легкою позеленню, уболівальники збиралися біля величезної турнірної таблиці на стадіоні «Зірка» в передчутті задоволення від наступаючого сезону... І ось поле взялося жовтими вигорілими плямами, востаннє стоголосно вибухнув стадіон, і сороковий чемпіонат став історією. Підсумкова турнірна таблиця другої зони другої ліги класу «А» має такий вигляд:

	В	Н	П	М	О
1. СКА Од.	31	6	7	65-31	68
2. СКА К.	26	11	7	63-32	63
3. «Колос» Н.	25	12	7	72-35	62
4. «Металіст»	22	16	6	59-24	60
5. «Зірка»	21	15	8	52-27	57
6. «Говерла»	20	15	9	51-32	55
7. «Кристал»	20	12	12	54-30	52
8. «Спартак»	18	14	12	51-34	50
9. «Буковина»	19	11	14	46-29	49
10. СКА Льв.	16	16	12	61-43	48
11. «Суднобудівник»	16	13	15	55-52	45
12. «Новатор»	17	10	17	53-57	44
13. «Атлантика»	15	11	18	49-46	41
14. «Десна»	11	16	17	34-42	38
15. «Локомотив»	14	8	22	47-70	36
16. «Хвиля»	10	15	19	33-50	35
17. «Фрун-елець»	13	7	24	35-56	33
18. «Сперанція»	12	9	23	43-73	33
19. «Торпедо»	12	8	24	35-70	32
20. «Авангард»	8	14	22	31-64	30
21. «Колос» П.	10	8	26	38-64	28
22. «Шахтар»	9	9	26	32-63	27
23. «Дніпро»	8	10	26	28-69	26

Двадцять три команди виборювали в другій українській зоні путівку до першої ліги, і вона дісталася справді найсильнішій. Захопивши лідерство вже на початку сезону, армії Одеси впевнено й переконливо фінішували. Командам, які розташувалися зразу ж за одеситами, лишилося по-доброму позавидити стабільній грі і витривалості чемпіонів, бо на довгому футбольному марафоні саме ці чинники визначають класність команди і, врешті-решт, ведуть до успіху. Не раз ми були свідками сенсаційних перемог слабкіших над сильнішими, але остаточно команди вишкочуються залежно від уміння боротися не у двох-трьох матчах, а протягом усього чемпіонату.

П'ять місце «Зірки» в сезоні цього року і самою командою, і її прихильниками розцінюється як задовільне. Аналізуючи виступ кіровоградців у сороковому чемпіонаті, слід відзначити передусім зростання майстерності всіх без винятку футболістів і всієї команди в цілому. Керівництву «Зірки» — О. І. Расторгусу, Ю. І. Махно, Ю. І. Горюжанину, які протягом кількох років плідно працюють з командою, — вдалося створити колектив однодумців. Перше коло «Зірка» закінчила на дев'ятому місці, виступаючи досить нерівно. Вона виграла дев'ять зустрічей, сім програла і п'ять зняла внічию. Далося взяти те, що чотирнадцять ігор з 22 вона провела на виїзді. В другому колі «Зірка» порадувала багатьма цікавими матчами, які, безперечно, запам'яталися глядачам. Це, зокрема, зустрічі з армією Львова і Одеси, з нікопольським «Колосом». Цікаво, що картину другого кола тренери «Зірки» передбачили майже точно. В інтерв'ю нашому кореспонденту, яке давали Ю. І. Махно, О. І. Расторгус і капітан команди Ю. Касьонкін під час перерви в чемпіонаті, Ю. І. Махно в загальному підсумку другого кола прогнозував своїй команді 32 очка. Передбачення збулося. «Зірка» набрала саме ці 32 очка. Щогравда, уві-

йти в трійку команд, як на це розраховували, не вдалося. Та команда поступилася гідним суперником. У кращих своїх матчах «Зірка» мала вигляд добре збалансованої, технічної команди, яка володіє арсеналом цікавих і гострих технічних прийомів. Лінійна оборона виступала надійно і впевнено.

Виразніше й агресивніше, ніж у минулому, зіграв напад. Особливо відзначився кращий бомбардир команди Володимир Новаковський. Швидкий, технічний форвард любить і вміє забивати. До того ж старанність і працьовитість на полі завжди приносять багаті плоди і високо оцінюються глядачами. Чимало оплесків випало на долю Богдана Мороза, Олександра Алексєєва, Валерія Самофалова. Та ці обдаровані футболісти кращих матчів своїх, здається, ще не зіграли. Як завжди, ефективну (збоку, можливо, малопомітну) роботу виконував на полі півзахист, де головний диспетчер — Юрій Касьонкін.

Та проблем у «Зірки» ще чимало. Адже, на жаль, команда не завжди радувала глядачів. На її рахунок є матчі і явно слабкі. І дивує, що такі невизначні матчі «Зірка», як правило, проводить з колективами, які є ніяк не сильніші за неї. А саме вони по-відбирали у кіровоградців дорожочні очки.

Ось така середня статистика. Якщо, скажімо, чемпіонат розбити на окремі двобої, то кіровоградці, за підсумками двох матчів (вдома і на виїзді), програти лише трьом командам: «Хвилю», «Говерлі» і «Кристалу». В зустрічах з ними «Зірка» взяла лише одне очко з чотирьох можливих. Розійшлася мирно кіровоградці з «Новатором», «Сперанцею», СКА Одеси, «Суднобудівником», «Локомотивом», «Спартакком» і «Колосом» з Нікополя (кожна здобула по 2 очка). У всіх інших команд «Зірка» виграла, тобто в зустрічах з ними набрала 4 або 3 очка. Якщо додати до невеликих матчів ще ігри другого кола зі «Сперанцею» та аутоїдером — черкаським «Дніпром», то вийде, що саме цих очок «Зірка» не вистачило, щоб увійти у трійку призерів.

Сороковий чемпіонат став дванадцятим сезоном кіровоградців у другій лізі класу «А». За винятком окремих років, команда виступила непогано, завоювавши собі авторитет досвідченого старожилу. Ось «графік» руху «Зірки» в другій лізі починаючи з 1966 року, коли вона, дебютувавши, опинилася на останній, 18-й сходинці турнірної таблиці. 1967 року «Зірка» зайняла 8 місце, 1968 — 4-те, 1969 — 5-те, 1970 — 7-е, 1971 — 6-те, 1972 — 14-те, 1973 — 12-те (завоювавши Кубок УРСР), 1974 — 17-те, 1975 — 5-те і знову — Кубок України, 1976 — 7-ме.

П'ять місце «Зірки» в нинішньому сезоні — схвальне слово команди та її наставникам. І надія на те, що це не вершина. За останні роки кіровоградці вже який раз тупцюють побіля призерів, на відстані кількох очок від заповітного місця. І ніяк не вистачає у команди рішучості взяти ініціативу на себе. А чому? Адже всі підстави для цього є...

М. СОМОВ.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

БАСКЕТБОЛ. Міжзональний першості України серед літніх 1960-1961 років народження протягом шести днів проходила в Чернівцях. Взяло на змаганнях виступили вихованці тренера Леоніда Вя-

зовського (ДЮСШ № 1 відділу пароліції оесії обласного центру). Після літніх змагань збірний колектив школярів республіки вони зайняли третю сходинку п'єдесталу пошани.

ШАХИ І ШАШКИ. Змагання з шахів і російських шашок у залі спартакіа-

ди-77 об'єкту професійних робітників машинобудування проходили в Бузинку фізкультурного заводу «Червона зірка». Перші місця зайняли команди шахістів і шашкістів Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, другі — червонозерівці.

МЕТА— ПЕРЕМОГТИ

НА ГІМНАСТИЧНОМУ ПОМОСТІ ДІТЯЧО-ЮНАЦЬКОЇ СПОРТИВНОЇ ШКОЛИ ОБЛАСНОГО СПОРТКОМІТЕТУ ТРИВАЮТЬ ЗМАГАННЯ КОМАНД ОПОРНИХ ПУНКТИВ ПІДГОТОВКИ ОЛІМПІЙСЬКОГО РЕЗЕРВУ ТА ОСОБИСТІЙ ЧЕМПІОНАТ ВІСРПС З СПОРТИВНОЇ ГІМНАСТИКИ.

ЗАКІНЧИЛИСЯ виступи юнаків та дівчат за обов'язковою програмою. Після цього в першу трійку провідних команд юнаків увійшли лєнінградські зенітні, гімнасти з Московської області та спортсмени товариства «Труд» з Ленінграда. В особистому заліку серед тих, хто виступав за програмою майстрів спорту, лідером став Володимир Волков з Мінська, за програмою кандидатів у майстри — Ігор Солсєдін з ульяновського «Труда», а серед першорозрядників — белгородський спартакієць Володимир Рязанов.

І серед дівчат найсильнішою виявилася команда лєнінградського «Зеніта». Друге місце посіли представниці челябінського «Буревісника», третє — гімнастки товариства «Гандіаді» з Тбілісі. Програму майстрів спорту найкраще виконали Олена Цветкова з Московської області, а кандидатів у майстри — москвичка Людмила Синьова.

Ось що розповіли ко-
респондентіві юні гості
Кіровограда:

Володимир ВОЛКОВ — майстер спорту, срібний призер VI Спартакіади народів СРСР, кандидат у збірну команду країни:

— Я дев'ять років займаюся спортивною гімнастикою. Полюбив цей вид спорту тому, що він, на мою думку, у порівнянні з іншими, найбільш гармонійно розвиває людину, сприяє вихованню в неї сили, спритності, сміливості, готовності йти на риск.

Начався на третьому курсі Білоруського державного інституту фізичної культури. Значний, незалежно від умов навчання і великі навантаження в спорті. Доводилося багато тренуватися, чимало часу віддавати змаганням. Але я не відстаю в навчанні. І якраз спорт сприяє цьому. Бо він робить людину фізично загартованою, здатною долати великі навантаження. Спорт дисциплінує, несе в собі волю, прищеплює цілеспрямованість, наполегливість.

Володимир РЯЗАНОВ — учень 7-го класу Білгородської середньої школи:

— Я вдруге виступаю на кіровоградському гімнастичному помості. Вперше був тут минулого року на розіграші молодіжного кубка країни. І дуже задоволений тим, що після першого дня нікшніх змагань вийшов у лідери серед першорозрядників.

Моя мета — стати майстром спорту і завоювати право виступати в Олімпійській збірній країни. Якщо не доб'юся цього до Олімпіади-80 в Москві

(адже в той час мені буде 16 років), то до XXIII Олімпійських ігор — обов'язково.

Наталка ТЕРЕЩЕНКО — майстер спорту міжнародного класу, член збірної команди країни:

— На жаль, мені через травму не вдалося вийти цього разу на кіровоградський поміст. Але все ж я тут, у місті Кіровограді, звідки 1972 року виїхала в Магаданську область разом зі своїм тренером Едуардом Осиповичем Нечасом. Приємно було зустрітись з подругами, з якими вчилася, хотілося поболіти за своїх на змаганнях.

З 1975 року почала виступати в першості країни, а з червня одержала звання майстра спорту. Нинішнього року брала участь у багатьох великих змаганнях. Особливо запам'ятався гімнастичний турнір соціалістичних країн, де я перемогла в багатоборстві і виїхала першою місцем на трьох окремих снарядах. За це була удостоєна звання майстра спорту міжнародного класу.

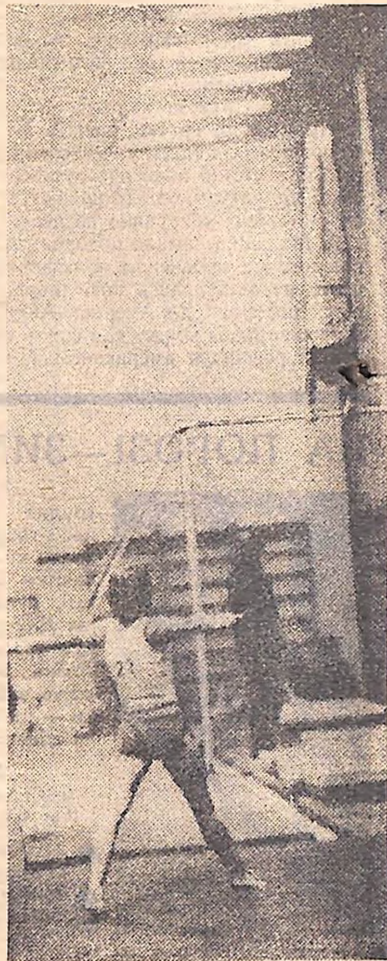
Сподіваюся виступити на Олімпійських іграх 1980 року в Москві. І не тільки виступити, а й перемогти.

Змагання тривають. Сьогодні закінчуються виступи гімнастів за довільною програмою, а завтра найсильніші у фіналі виборуватимуть першість на окремих снарядах.

На фото:

змагання з обов'язкової програми серед юнаків.

Фото В. КОВПАКА.

— ПОНЕДІЛОК —

21 ЛИСТОПАДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Ювілей, 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. Телефілім «Пригоди Буратіно», 1 і 2 серія, 14.30 — К. т. «Три дні в лісі», 15.20 — К. т. «Мамині школярі», 15.56 — К. т. «Кіно і сучасність», 17.20 — К. т. «Кіно у твоєму житті», 18.00 — Новини, 18.15 — К. т. «Творчість народів світу», 18.45 — К. т. «Змаганнях турнірні Волюградської області», 19.30 — Телефілім «Народжена революцією», 6 серія, 21.00 — «Час», 21.50 — Док. фільм, 22.00 — К. т. «Ваня думка». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Фільм-концерт «Мелодії рідного краю», 10.30 — К. т. Інститут електрозварювання ім. Є. О. Па-

тона, 11.00 — К. т. Новини, 11.15 — К. т. «Під прапором Жовтня», Звітують трудящі Черкаської області, 16.55 — Для дітей, «Сонечко», 17.30 — «Соціалістичний портрет колективу радянського Дунайського пароплавства», Передача 1, 18.00 — Рекламна оголошення, 18.15 — «На ідеологічних рубежах», 18.30 — Док. телефілім, 19.00 — «Вісті», 19.10 — Фестиваль театрів Радянської України, О. Донченко, «Безсмертність», 20.45 — «На добраніч, діти», 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. «Обличчя друзів», 22.15 — К. т. Док. телефілім «Арам Хачатурян». По закінченні — новини.

— ВІВТОРОК —

22 ЛИСТОПАДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — Телефілім «Народжена революцією», 6 серія, 11.00 — К. т. «У світі творіння», 14.30 — Док. фільм, 15.30 — К. т. «Творчість художників-монументалістів», 16.00 — К. т. Тележурнал «Звізда», 16.45 — «Робітничі гарантії москвичів», 17.15 — К. т. «Один за всіх, всі за одного», 18.00 — Новини, 18.15 — К. т. Мультифільм «Якби я був...», 18.20 — К. т. «Подвиг», 19.00 — К. т. Сюїта з балету П. Чайковського «Лебедина озе-

ро», 19.25 — Телефілім «Народжена революцією», 7 серія, 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. «Обличчя друзів», 22.15 — К. т. Док. телефілім «Арам Хачатурян». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Концерт майстрів мистецтва України, 10.50 — Кіножурнал, 11.00 — К. т. Новини, 11.15 — Музичний фільм «Танцює Ірина Колпакова», 11.40 — Історія для учнів 9 класів, 16.15 — «Рубежі 10-ї п'ятирічки», (Кіновірський металургійний завод ім. Леніна), 16.45 — «Хочу все знати», 17.00 — Соціалістичний портрет колективу радянського Дунайського пароплавства, Передача 2, 17.30 — «Телефілім школи ханізатора», 18.00 — Для дітей, Концерт, 18.30 — Док. телефілім, 19.00 — К. т. «Вісті», 19.30 — К. т. Відеофільм «Комсомольська традиція», 20.45 — «На добраніч, діти», 21.00 — «Час», 21.30 — Фільм «Комсомольськ», 23.10 — «Старт». По закінченні — К. т. Новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35; відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, п'ятницю, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкерня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.